

போராட்டங்களும் சமூகநீதிப் பாடங்களும்

முனைவர் நா. சுலோசனா

(உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை)

கட்டுரைச் சுருக்கம்:

திராவிட இயக்கத்தின் கொள்கைகளுக்கு அடிவேரும் ஆணிவேர்களுமாக இருப்பவை தமிழின மேம்பாடு, தமிழ்மொழி மேம்பாடு, சமூகநீதி, பகுத்தறிவு ஆகியனவே ஆகும். அத்தனைக்கும் பொதுவாக அமைந்துள்ள ஒரே கோட்பாடு சமூகநீதி தான்.

சமூகநீதியை நிலைநாட்ட வேண்டும் என்ற வேட்கையில் வடஇந்தியாவில், சமூகச் சீர்திருத்தப் புரட்சிக்கு வித்திட்ட சமூகநீதி ஆளுமைகளான சாஹு மஹாராஜ், ஜோதிரால் புலே, சட்டமாமேதை அண்ணல் அம்பேத்கர் இவர்களின் மாபெரும் பங்களிப்பினால் தான், சமூகநீதியை இன்று வரை, நாம் முன்னெடுக்க முடிகிறது. அவ்வண்ணமே தமிழ்நாட்டில், திராவிடக் கொள்கைகளை முன்னெடுத்த புரட்சியாளர் தந்தை பெரியாரின் அயராத உழைப்புக்குக் கிடைத்த பயனால், 1967இல், சுயமரியாதைத் திருமணச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. ஆண்கள் மட்டுமல்லாமல் பெண் புரட்சியாளர்களும் தந்தை பெரியாரின் கருத்தியலை இந்தச் சமூகத்திற்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பதில் முக்கியப் பங்காற்றியிருக்கின்றனர்.

தந்தை பெரியார் எத்தனையோ போராட்டங்களை முன்னெடுத்திருக்கிறார். அது ஒரு பக்கம் என்றால் பெண்களின் போராட்டங்கள் இன்னொரு பக்கம். வீட்டைவிட்டு வெளிவர இயலாமல் சமூக அடக்குமுறைக்கு ஆட்பட்ட காலங்களில், பெண்களின் போராட்ட வலிமை பல பாடங்களைக் கற்றுக் கொடுத்திருக்கின்றன. இன்றைய போராட்டங்களுக்கெல்லாம் முன்னோடியாக நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, பெண்கள் பல போராட்டங்களைக் கையில் எடுத்திருக்கிறார்கள். அது குறித்து அறிந்துகொள்ளும் விதமாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

முதன்மைச் சொற்கள்:

நாகம்மையார், கண்ணம்மையார், மூவலூர் இராமாமிர்தம் அம்மையார், மீனாம்பாள் சிவராஜ், மருத்துவர் தருமாம்பாள், குஞ்சிதம் குருசாமி, வீரம்மாள், பெண் விடுதலை, சுயமரியாதைத் திருமணம், தேவதாசிமுறை ஒழிப்பு, குடும்பநலத் திட்டம், கைம்பெண் மறுமண ஆதரிப்பு.

1. போராட்டக் களங்களில் நாகம்மையார்:

காந்தியாரிடம் மதுவிலக்குப் போராட்டத்தைத் திரும்பப் பெறுமாறு கேட்டபோது மும்பையிலிருந்து

அவர் சொன்னார், 'அது என் கையில் இல்லை; ஈரோட்டிலிருக்கும் இரண்டு பெண்கள் கையில் தான் இருக்கிறது' என்று! 1924ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 23ஆம் தேதி வைக்கம் சத்தியாகிரகத்தில் பங்குபெற நாகம்மையார், எஸ்.ஆர். கண்ணம்மாள், திருமதி. எம்பெருமாள் நாயுடு, திருமதி. கோவிந்தன் சாணார், திருமதி. தானுமாலயப் பிள்ளை ஆகியோர் தடையை மீறி சத்தியாகிரகத்தில் கலந்து கொள்ளச் சென்றனர். வைக்கம் போராட்டத்தில் பெரியார் சிறைபிடிக்கப்பட்ட பின், அந்தப் போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்த வைக்கம் சென்ற தன்னிடம், 'ஜாதி

என்ன?' என்று கேட்ட காவலர்களிடம் உணர்ச்சிப் பெருக்கோடு வாதிட்டார் அன்னை நாகம்மையார். ஆண்களின் போராட்டத்தை எளிதாகக் கையாண்ட அரச அதிகார வர்க்கம், பெண்களின் இந்தப் போராட்டத்தைக் கண்டு திகைத்துப் போனது. பல்வேறு ஜாதி மறுப்புத் திருமணங்களையும், தாலி மறுப்புத் திருமணங்களையும் தானே முன்னின்று நடத்தி வைத்தார் அம்மையார். பெரியாரின் அனைத்துப் பணிகளுக்கும் உறுதுணையாக இருந்ததுடன் இயக்கத் தோழர்களை அன்புடன் அரவணைத்து அன்னையாகத் திகழ்ந்திருக்கிறார். குடிஅரசு பத்திரிகையின் பதிப்பாளராகப் பணியாற்றியிருக்கிறார்.

1933இல் நாகம்மையார் மறைந்தபோது எழுதிய இரங்கலில், தான் காங்கிரசிலிருக்கும் போது மறியல் விஷயங்களிலும், வைக்கம் சத்தியாகிரக விஷயத்திலும் நாகம்மாள் ஒத்துழைத்து வந்தது உலகம் அறிந்தது எனக் குறிப்பிடுகிறார் பெரியார். 'வீட்டின் ஒரு மூலையில், பேடெனப் பதுங்கிக் கிடந்த நாகம்மையார், தீண்டாமை எனும் பேயை வெட்டி வீழ்த்துவான் வேண்டி, வைக்கம் சத்தியாகிரகப் போரில் புகுந்து சிறை சென்று, அரசாங்கத்தை நடுங்கச் செய்ததுடன் அமையாது வாகை மாலையும் சூட்டினார்' (விடுதலை, 11.12.2024, ப.5) என்று வைக்கம் போராட்டத்தில் நாகம்மையாரின் பங்களிப்புக் குறித்துத் திரு.வி.க அவர்களும் (திரு.வி.கல்யாணசுந்தரனார்) புகழாரம் சூட்டியிருக்கிறார்.

2. பொறுப்பாசிரியராக

எஸ்.ஆர். கண்ணம்மாள்:

அன்னை நாகம்மையாருடன் இணையாக அனைத்துப் போராட்டங்களிலும் பங்குபெற்ற இவர், அம்மையாருக்குப் பிறகு குடிஅரசு இதழ் பொறுப்பாசிரியராகப் பணியாற்றினார். அதன் பிறகு நடத்தப்பட்ட 'புரட்சி' இதழிலும், பொறுப்பாசிரியராக இருந்தார். 'அனாவசியமானதும் அர்த்தமற்றதுமான சடங்குகளை ஒழித்து, அதற்குச் செலவிடும் பணத்தைக் கொண்டு ஏழை மக்களுக்குப் படிப்பூட்டினால் மிகவும் நன்மை ஆனதும் பிரயோஜனமானதாகவும் இருக்கும்' என்றார்.

3. பொட்டறப்பு மாநாடு நடத்திய மூவலூர் இராமாமிர்தம் அம்மையார்:

தந்தை பெரியாரோடு இயக்கப் பணிகளில் இணைந்து இயங்கியவர். பல போராட்டக் களங்களைக் கண்டவர். பெண்கள் சமூகத்திற்கு அடையாளமாய்த் திகழ்ந்தவர். அர்ப்பணிப்போடு திராவிட இயக்கக் கொள்கைகளைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தவர். சமூகப் புரட்சியாளர். அவருடைய வாழ்க்கை, பெண் சமூகத்திற்கு ஓர் உந்துசக்தி. தேவதாசிப் பெண்களுக்காகத் தொடர்ந்து போராடி அவர்களின் சுயமரியாதையை மீட்ட மீட்பர். இத்தனைக்கும் முகவரியாக இருந்தவர் மூவலூர் இராமாமிர்தம் அம்மையார். 27.06.1962இல் அம்மையார் மறைந்தபோது,

வீரத்தாயை இழந்தோம்!

பால் நுரை போல் தலை.

தும்பை மலர் போல் உடை!

கம்பீர நடை!

கனல் தெறிக்கும் பேச்சு !

அனல் பறக்கும் வாதத்திறன்!

அநீதியை சுட்டெரிக்கச் சுழலுகின்ற கண்கள்!

அடிமை விலங்கு தகர்த்தெறிய ஆர்ப்பரிக்கும்

உள்ளம்!

ஓயாத பணி!

ஒழியாத அலைச்சல்!

என்று இரங்கல் பாவாக எழுதிய முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள் 'வீரத் தாயை இழந்தோம்' என்று அம்மையாரின் புரட்சி மனத்தை நம் கண்முன் காட்சிப்படுத்தி இருக்கிறார்.

திருமண உதவித் திட்டம் என்றாலே அம்மையார் பெயர் தான் நினைவுக்கு வரும். அம்மையாரின் நினைவாக 1989ஆம் ஆண்டு முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களின் தலைமையிலான அரசு கொண்டுவந்த 'மூவலூர் இராமாமிர்தம் நினைவு திருமண உதவித் திட்டம்' முதல், இன்றைய அரசின் உயர்கல்வி உறுதித் திட்டம், புதுமைப்பெண் திட்டம் எனப் பரிணமித்திருப்பவை எல்லாம் பெண்கல்வியை, பெண் சமூகத்தை உயர்த்தும் திட்டங்களே!

தேவதாசிச் சமூகத்தில் பிறந்து அந்தச் சமூக இழிவு ஒழியப் பொது வாழ்வுக் களம் கண்டவர். பெரியாருடன் இணைந்து தனது போராட்டக் களத்தை முன்னெடுத்தவர். வீடு, வீடாகச் சென்று தனது இலட்சியத்துக்காகப் பரப்புரை செய்தவர். தந்தை பெரியார், வரதராஜலு (நாயுடு), தண்டபாணிப் (பிள்ளை) ஆகியோர் துணையுடன் நாகபாசத்தார் சங்கம் என்ற அமைப்பைத் தோற்றுவித்து, தேவதாசி முறை ஒழியப் பாடுபட்டவர். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வேட்டி உடுத்தியதைச் சிலர் கேள்வி கேட்டார்கள் என்பதற்காக அவர்கள் 'வேட்டி உடுத்தும் போராட்டம்' நடத்தினார். இந்தி எதிர்ப்புப் பேரணியில் முன்னின்று கலந்து கொண்டவர். மருத்துவர் முத்துலட்சுமி (ரெட்டி) அவர்களுக்கு முன்பே தேவதாசி ஒழிப்பு முறைக்காகப் பேசியும் எழுதியும் போராடியவர் அம்மையார். 1925இல் மயிலாடுதுறை, மாயவரத்தில் 'பொட்டறுப்பு மாநாடு' நடத்தி, அதே மேடையில் தேவதாசிக் கொடுமைக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட தம் இனப் பெண்களுக்குத் திருமணத்தைச் செய்து வைத்த புரட்சியாளர். அவர்களின் வரலாற்றைத் 'தாசிகளின் மோசவலை' அல்லது 'மதி பெற்ற மைனர்' (1933) எனும் புதினமாக எழுதி, தாசிகளின் அவல நிலையை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வந்தவர். அதை ஒரு பிரச்சாரக் கருவியாக மாற்றிக் கொண்டார். 'தேவதாசிகள் என்ற கூட்டமே ஆரியப் பார்ப்பனர்களிடமிருந்து தான் உற்பத்தியாகியிருக்க வேண்டும்' என்று தமது புதினத்தின் முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

முதலெழுத்தில் புரட்சி:

1937இல் வெளிவந்த இந்த நூலில் ஆ. இராமாமிர்தம் என்றே எழுதியுள்ளார். 'ஆ' என்பது தன்னுடைய தாய் பெயரும் அல்லாமல், தந்தை பெயரும் அல்லாமல் தன்னை வளர்த்த வளர்ப்புத் தாயின் பெயரான ஆச்சிக்கண்ணு என்பதில் 'ஆ' என்பதை முதல் எழுத்தாகச் சேர்த்து, அன்றே அறிவார்ந்த புரட்சியைச் செய்தவர். சுயமரியாதை, பகுத்தறிவு, பெண்கல்வி, பெண் உரிமையை மீட்பது,

மொழிச் சிந்தனை, சமூகப் புரட்சி இவற்றின் ஒட்டுமொத்த அடையாளமாகத் திகழ்ந்தவர் தான் மூவலூர் இராமாமிர்தம் அம்மையார்.

4. சமூகத்தில் சமநிலை காண விழைந்த அன்னை மீனாம்பாள் சிவராஜ்:

1904இல் பர்மாவிலுள்ள ரங்கூனில் பிறந்தவர். பர்மாவிலிருந்து தனது உயர்கல்விக்காக இங்கு வந்தவர். தாழ்த்தப்பட்டோர் இயக்கத் தலைவர் சிவராஜ் அவர்களின் துணைவியார். முதன் முதலாகக் கப்பலோட்டிய மதுரைப் பிள்ளை அவர்களின் பேத்தி. பெரியார் மீது பேரன்பு கொண்டவர். தனது பொது வாழ்வைச் சுயமரியாதை இயக்கத்திலேயே தொடங்கினார். இந்தி எதிர்ப்புப் பேரணியில் சிறப்புரையாளர். பெரியாருக்குப் 'பெரியார்' என்ற சிறப்புப்பெயரை அழைக்க ஏற்பாடு செய்த பெண்களில் முன்னணிப் பங்கு வகித்தவர். 25.12.1927இல் மநுஸ்மிருதியை எதிர்த்து உரையாற்றிய அண்ணல் அம்பேத்கர் 'தீண்டாமையை ஒழிப்பது என்பது ஆண்களை விடப் பெண்களின் கையிலேயே உள்ளது' என்றார். அந்த வாக்கியத்திற்கு உயிரோட்டமாக இருந்தவர் அன்னை மீனாம்பாள். கல்வி ஒன்றால் மட்டுமே சமூகத்தில் உயர்ந்து சமநிலை அடையமுடியும் என்று முடிவாகியவர்.

5. முன்னேற்றக் கழகம் என்ற சொல்லை அறிமுகப்படுத்திய மருத்துவர் தருமாம்பாள்:

தஞ்சை மாவட்டம் கருந்தட்டாங்குடியில் வாழ்ந்த சாமிநாதன் (செட்டியார்), பாப்பம்மாள் என்ற நாச்சியார் அம்மையார் இணையருக்கு 1890ஆம் ஆண்டு திருவையாற்றில் பிறந்தவர் தருமாம்பாள். இவருக்கு அவரது பெற்றோரிடம் பெயர் சரசுவதி. பின்னாளில் அவரது பெயர் தருமாம்பாள் என்றழைக்கப்பட்டது. தருமாம்பாள் அம்மையார் சித்த மருத்துவம் பயின்று மருத்துவராகப் பணியாற்றியவர். பெரியாரின் மீதும், பெரியாரின் கருத்துக்கள் மீதும் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர்.

நாடகங்களில் நாயகன் பாத்திரங்களில் நடித்துப் புகழ் பெற்ற நடிகராக விளங்கியவர் குடியேற்றம் முனிசாமி (நாயுடு) & தருமம்பாள் அம்மையார் இருவரின் மனமும் ஒன்றியதின் விளைவாக, ஜாதி மறுப்புத் திருமணம் புரிந்து கொண்டனர். மக்கள் தொண்டு புரிவதற்கு மருத்துவத் தொழிலே சிறந்தது என்று தேர்ந்தெடுத்துச் சித்த மருத்துவராக விளங்கி நன்முறையில் தொண்டு செய்தவர்.

பெண் விடுதலைக்குக் கல்வி முக்கியம் என்பதை உணர்ந்த மருத்துவர் தருமம்பாள் அவர்கள், பல பெண்கள் கல்வி கற்பதற்கும், கல்லூரிகளில் சேருவதற்கும், வேலை வாய்ப்பினைப் பெறுதற்கும், அப்பெண்களின் வாழ்வு சிறக்கவும் உறுதுணையாக இருந்துள்ளார். தமிழ் மாதர் கழகத்தைத் தோற்றுவித்துப் பெண்கள் முன்னேற்றத்திற்கு வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்திருக்கிறார். தமிழ் மாதர் கழகத்தின் தலைவராகப் பண்டிதர் நாராயணி அம்மையாரும், செயலாளராக மருத்துவர் தருமம்பாள் அம்மையாரும் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு பெண் கல்விக்கு உரமூட்டினர். கல்வி அறிவின்றி அறியாமையில் மூழ்கிக் கிடந்த பெண்களிடையே மண்டிக்கிடந்த மூட்பழக்கங்களை எடுத்துக்கூறி அவர்களிடையே பகுத்தறிவுப் பிரச்சாரமும் செய்துள்ளார். பல இளம் கைம்பெண்களுக்கு மறுமணம் செய்வித்து அவர்களின் வாழ்வில் வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்திருக்கிறார். ஜாதி ஒழிப்பைக் கருத்தில் கொண்டு சீர்திருத்தத் திருமணங்களை முன்னெடுத்து நடத்தியிருக்கிறார். சட்டமன்றத்தில் மருத்துவர் முத்துலட்சுமி அம்மையார் தேவதாசி முறையை எதிர்த்துப் போராடிய போது, மூவலூர் இராமாமிர்தம் அம்மையார், திரு.வி.க, பெரியார் ஆகியோருடன் மருத்துவர் தருமம்பாள் அம்மையாரும் தேவதாசி முறையை எதிர்த்துப் போராடியிருக்கிறார். 1962இல் மூன்றாவது அய்ந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில், சென்னை மாநிலத்தில் பெண்களுக்காகத் தொடங்கப்பட்ட தொழில்நுட்பக் கல்லூரி, டாக்டர் எஸ். தர்மம்பாள் அவர்களின் நினைவைப் போற்றும் விதமாக 1990ஆம்

ஆண்டு 'டாக்டர் தர்மம்பாள் அரசு மகளிர் பாலிடெக்னிக் கல்லூரி' எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. இது தரமணியிலுள்ள மத்திய தொழில் நுட்பக் கழக வளாகத்தில் இயங்கி வருகிறது.

பெண்கள் மாநாடு:

'தமிழ் நாட்டுப் பெண்கள் மாநாடு 13-11-1938 அன்று சென்னை ஒற்றைவாடை நாடக அரங்கில் நடைபெற்றது. இம்மாநாடு திராவிட இயக்க வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் பெற்ற மாநாடாகும். மீனாம்பாள் சிவராஜ், பண்டித நாராயணி, வா.பா. தாமரைக்கண்ணி, பா. நீலாம்பிகை, திருவரங்க நீலாம்பிகை, மூவலூர் இராமாமிர்தம், மருத்துவர் தருமம்பாள் உட்பட்ட பெண்கள் குழு மாநாட்டின் தூண்களாகச் செயல்பட்டனர்'. (புலவர் மயிலை. சிவமுத்து, டாக்டர் எஸ்.தர்மம்பாள், ப.8)

அன்னை தருமம்பாள், மலர்முகத்தம்மையார், மூவலூர் இராமாமிர்தம் அம்மையார் ஆகியோர் மாநாட்டு அமைப்பாளர்கள். மாநாட்டு அலுவலகம் அன்னை தருமம்பாள் இல்லத்தில் செயல்பட்டது. தமிழ்நாட்டுப் பள்ளிகளில் இந்திமொழி, கட்டாயமாகத் திணிக்கப்பட்ட சூழ்நிலையில் இம்மாநாடு நடைபெற்றது. இரண்டாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட பெண்கள் மாநாட்டு ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்டனர். '1938இல் தமிழ்நாட்டில் முதல் முறையாகத் தியாகராய நகர் மாதர் முன்னேற்றக் கழகம் என்ற அமைப்பைத் தொடங்கி 'முன்னேற்றக் கழகம்' என்ற சொல்லைத் தமிழகத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தியவர் டாக்டர் தருமம்பாள் அம்மையார் ஆவார்'. (விடுதலை, 14.11.2024, ப.2)

மாநாட்டில் தமிழ்க் கொடியை அன்னை மீனாம்பாள் சிவராஜ் ஏற்றினார். மறைமலை அடிகளாரின் மகள் திருவரங்க நீலாம்பிகை அம்மையார் மாநாட்டுத் தலைவர். மாநாட்டில் பல்வேறு தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. அதில், அப்போதைய நீதிக் கட்சித் தலைவர் ஈ.வெ. ராமசாமி அவர்கள் பெயரைச் சொல்லிலும் எழுத்திலும் வழங்கும் போது,

இனிமேல் 'பெரியார்' என்றே வழங்க வேண்டும் என்ற தீர்மானம் இயற்றப்பட்டது. அது இந்த மாநாட்டில் மிக முக்கியமானதாகும்.

இழவு வாரம்:

தனது வீட்டையே கரந்தை தமிழ்ச் சங்கத்துக்கு நன்கொடையாக வழங்கினார் தருமம்பாள். கலைவாணர் என்.எஸ்.கிருஷ்ணனை 'இந்து நேசன்' பத்திரிகை ஆசிரியர் லட்சுமிகாந்தன் கொலை வழக்கிலிருந்து காப்பாற்ற இலண்டன் பிரிவி கவுன்சில் (Privy Council) வரை சென்று வழக்கு நடத்தி மீட்டு வந்தவர். 'தமிழாசிரியர்களின் ஊதிய உயர்வுக்காகப் போராடி வெற்றி கண்டவர். ஊதியம் உயர்த்திக் கொடுக்காவிட்டால் பெண்களைத் திரட்டி 'இழவு வாரம்' கொண்டாடுவேன் என்று அறிவித்தவர்'. (புலவர் மயிலை. சிவமுத்து, டாக்டர் எஸ்.தர்மம்பாள், ப.13) இவரின் இத் துணிச்சலுக்குக் காரணம் பெரியாரின் கருத்தியலே!3

6. புரட்சியை ஏற்படுத்திய நீலாவதி

இராமசுப்பிரமணியம்:

1913இல் திருச்சியில் பிறந்தவர். நீதிக்கட்சியிலும், சுயமரியாதை, பகுத்தறிவு இயக்கங்களிலும் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்டவர். திராவிடன், குடிஅரசு, ஊழியன், குமரன் ஆகிய இதழ்களில் எழுதி வந்த எழுத்தாளர். 'இவர் எழுதிய பெண்ணுரிமைக் கருத்துக்களால் ஈர்க்கப்பட்ட 'குமரன்' இதழ் ஆசிரியரும் பெரியாரின் உற்ற நண்பருமான சொ.முருகப்பா அவர்கள் அம்மையாரைத் தேடி வந்து சந்தித்திருக்கிறார்.' (நீலாவதி இராமசுப்பிரமணியம் வாழ்க்கை வரலாறு, ப.10).

இவரின் திருமணம் 1930இல் நடைபெற்ற ஜாதி மறுப்புத் திருமணம் ஆகும். அன்றைய காலத்தில் பெரும் எதிர்ப்புக்கிடையில், இந்தத் திருமணத்தை நடத்துவதற்காகப் 'பாதுகாப்புக் குழு' ஒன்றே தனியாக அமைக்கப்பட்டதாம். தந்தை பெரியார் ஈரோட்டில் தம் மாளிகையின் மேல்மாடியில் ஒரு மாத காலம் தங்க வைத்துப் பாதுகாத்திருக்கிறார்.

நம் வளர்ச்சிக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் மறுமணமும் கலப்பு மணமும் அவசியமானது என்பதைப் பெரியார் வரவேற்றார். திருமணப் பத்திரிகையில் அழைப்பாளர்களாகத் தந்தை பெரியார், நாகம்மையார் மற்றும் பெண்ணின் தகப்பனாரின் பெயர் இடம் பெற்றிருக்கிறது. 'இவரது திருமணத்தையொட்டி எழுந்த எதிர்ப்புகளின் விளைவாகப் பெரியாரால் 'பெண் ஏன் அடிமையானாள்?' என்ற நூலும், திரு வி.கல்யாணசுந்தரம் அவர்களால் 'பெண்ணின் பெருமை' என்ற நூலும் எழுதப்பட்டதாம்'. (நீலாவதி இராமசுப்பிரமணியம் வாழ்க்கை வரலாறு, ப.64) ஜாதிமறுப்பு மணம் புரிந்தோரை மக்கள் அதிசயமாகப் பார்த்த காலம்.

7. ஆண்களின் அடக்குமுறைக்குப்

பெண்களுக்குக் கல்வியின்மையே காரணம் என்று முழங்கிய குஞ்சிதம் குருசாமி:

பெரியாரின் பெண் விடுதலைக் கொள்கைகளை ஏற்று, தாலி அணிய மறுத்ததோடு பொட்டு வைப்பதையும் நிறுத்தியிருக்கிறார். இதனால் இவர் தேசிய மகளிர் பள்ளியின் ஆசிரியர் பணியை இழந்திருக்கிறார். இந்தியாவின் முதல் பெண் கல்வி அதிகாரியாகப் பணியாற்றிய பெருமைக்குரியவர். திராவிட இயக்கச் செயல்பாட்டாளரும், 'ரிவோல்ட்' பத்திரிகையின் உதவி ஆசிரியருமான குருசாமியை 1929இல் சுயமரியாதைத் திருமணம் செய்துகொண்டவர் குஞ்சிதம். 'அறிவிலும் பலத்திலும் ஆண்களோடு பெண்கள் போட்டிபோட முடியாது என நம்பிய காலம் மலையேறிப் போய்விட்டது' எனப் பெண்களுக்குத் துணிச்சலும் தெளிவும் கிடைக்கும் வகையில் பேசியிருக்கிறார். ஆண்களின் அடக்குமுறைக்குப் பெண்களுக்குக் கல்வியின்மையே காரணம் என்று முழங்கியிருக்கிறார்.

'பெண்களே... உங்கள் அருமைக் கண்கள் நல்ல காட்சிகளைப் பார்க்கவேண்டிய காலத்தில், உங்கள் வீட்டு அடுப்பங்கரைச் சாமான்களையே சதா காலம் பார்த்து ஒளி மங்குகின்றனவே. உங்கள் ஆண் கொடுமையினின்றும் என்று மீட்பேனோ! என்னோடு

வந்து நீங்களும் உல்லாசமாய், ஓடியாடித் திரிவீர்களோ! பயப்படாதீர்கள்! காற்று என்றுமே ஒரே முகமாய் அடிப்பதில்லை!' என்று பெண்களுக்கு நம்பிக்கை தரும் வகையில் பேசியிருக்கிறார். பெண்கள் வீட்டை விட்டு வெளியே வராத காலம். பெண்கள் பேசாத காலம். 1931இல் இப்படிப் பேசியிருக்கிறார் என்றால் அதற்குப் பின்னால் இருப்பது பெரியாரின் கருத்தியலே!

8. பெண்ணடிமைத்தனத்தை ஒழிக்க

அயராது பாடுபட்ட வீரம்மாள்:

1943இல் ஆதிதிராவிடர் நலத் தொடக்கப் பள்ளியையும், 1954இல் தமிழ்நாடு ஷெட்யூல்ட் வகுப்புப் பெண்கள் நலச் சங்கத்தையும் தொடங்கி, ஜாதி, மத, இன வேறுபாடின்றி அனைத்துப் பெண்களையும், ஆதரவற்ற குழந்தைகளையும் அரவணக்கும் எண்ணத்தில் 1970ஆம் ஆண்டு 'தமிழ்நாடு பெண்கள் நலச் சங்கம்' எனப் பெயர் மாற்றினார். முதியோர் பள்ளி, இரவுப் பள்ளி ஆகியவற்றையும் நடத்தினார். மக்களில் ஒரு பிரிவினரை மட்டும் கடவுள் ஏன் தீண்டத்தகாதவர்களாக வைத்திருக்கிறான் என்ற கேள்வியை எழுப்பி, கோயில் வழிபாடு முறைகளை ஒதுக்கித் தள்ளினார். 1948 மார்ச் 01 முதல் சுயமரியாதை இயக்கத்தில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டு, திராவிடர் கழகம் நடத்திய பொதுக் கூட்டங்களில் பங்கேற்றுக் கழகம் வெளியிட்ட புத்தகங்களைப் படிக்கவும் தொடங்கியிருக்கிறார். தனக்கு நேர்ந்த கொடுமை இனி வேறெந்த பெண்ணுக்கும் நடந்துவிடக் கூடாது என்றெண்ணிய வீரம்மாள், பெண்ணடிமைத்தனத்தை ஒழிக்க அயராது பாடுபட்டுக் கொண்டிருந்த தந்தை பெரியாருக்கு 5.3.1948 இல் கடிதம் ஒன்றை விரிவாக எழுதி அனுப்பியிருக்கிறார்.

'ஆகவே அறிவிற் சிறந்த எம் அண்ணலே! தாங்கள் இவ்வாழ்க்கையைக் குறித்துத் தீவிரமாகச் சிந்தனை செய்து, இவ்வாழ்க்கையில் ஆண் பெண் இருபாலரும் எந்தெந்த முறையில் வாழ்க்கை நடத்த வேண்டும், எந்தெந்த முறையில் குழந்தைகளை வளர்க்க வேண்டும், எம்முறையில் உற்றார் உறவினர்களுடன் பழக வேண்டும்; உபசரிக்க வேண்டும், எந்த வகையில்

குடும்பக் கஷ்டங்களில் பங்கெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும், எந்தெந்த முறையில் கணவன் மனைவி நடந்து, தங்கள் தங்கள் கடமைகளை ஒழுங்காகச் செய்தால் இன்பமாய் வாழலாம் ஆகியவைகளைப் பற்றியெல்லாம் தெளிவான கருத்துகளடங்கிய ஓர் அரிய பெரிய விரிவான நூலைத் தங்கள் வாழ்நாளிலேயே சிறப்பாக வெளியிட்டு, அந்தப் புத்தகம் எல்லோருக்கும் பயன்பட வேண்டுமெனச் சிறுமியாகிய அடியாள் தாழ்மையுடன் கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்" (அன்னை வீரம்மாள், இது என் வாழ்க்கைக் கதை, ப.95).

வீரம்மாள் தொடங்கிய அமைப்பு 'அன்னை ஆசிரமம்' என்னும் பெயரில் திருச்சிராப்பள்ளியில் பெரிய கல்வி நிறுவனமாக மலர்ந்துள்ளது. இதில் குழந்தைகள் இலவசக் காப்பகம், குடும்பநலப் பள்ளி மையம், உடல் ஊனமுற்ற குழந்தைகள் இல்லம், பணிபுரியும் பெண்கள் நலவிடுதி போன்ற கல்வி நிறுவனங்கள் உள்ளன. "ரேடியோ தாயார்" என எல்லோரும் பாராட்டும் வகையில் புகழ் பெற்றவர்.

தந்தை பெரியாரும்

பெண் விடுதலையும்:

தந்தை பெரியார் சுயமரியாதை இயக்கத்தைத் தொடங்கி வீறுகொண்டு பரப்பத் தொடங்கிய காலகட்டத்தில், 1927இல் பெண்ணுரிமை, பெண் விடுதலை குறித்து கவனத்தை ஈர்க்கும் வகையில் புத்தகம் ஒன்று வெளியானது. அந்தப் புத்தகம் அமெரிக்கப் பத்திரிகையாளரான கேத்தரீன் மேயோ எழுதிய 'மதர் இந்தியா' எனும் நூல். இந்து சடங்கு சம்பிரதாயங்கள் எப்படியெல்லாம் பெண்களைச் சுரண்டுகின்றன என்பதை இந்தப் புத்தகத்தில் வெளிப்படுத்தியிருந்தார் கேத்தரீன் மேயோ. குழந்தைத் திருமணம், பாலியல் நோய்கள், விதவைகள் நடத்தப்படும் விதம் குறித்த புள்ளிவிவரங்களுடன் இந்தக் கருத்தை அவர் முன்வைத்தார். பதினான்கு வயதுக்கு முன்பாகப் பெண்கள் திருமணம் செய்து கொடுக்கப்படும் பாரம்பரியத்தை அரசு ஏற்பது குறித்தும் அவர் தனது புத்தகத்தில் சுட்டிக்காட்டினார்.

1928-29இல் கிராமப்புற ஆண்களும் பெண்களும் சுயமரியாதைத் திருமணங்களைச் செய்து கொள்ள ஆரம்பித்தனர். பெரும்பாலும் காதல் திருமணங்களான இவை, பார்ப்பனப் பூசாரிகளும் மந்திரங்களும் இன்றி நடத்தப்பட்டன. பல நாட்கள் நடக்கும் விமரிசையான திருமணங்களுக்குப் பதிலாக பெரியார் முன்வைத்த திருமணம் எளிதாகவும் பொருள் விரயத்தையும் கால விரயத்தையும் தவிர்ப்பதாக இருந்தது.

சடங்குகளுக்காக வாரி இறைக்கப்படும் பணத்தை அந்தத் தம்பதிக்குப் பிறக்கப்போகும் குழந்தையின் கல்விக்குச் செலவழிக்கலாம் என்றார் பெரியார்.

பெண்கள் வளர்ந்து திருமணம் செய்யும்போது அவர்களே தேர்வு செய்த ஆணைத் திருமணம் செய்வது சிறந்தது. குழந்தைப் பிறப்பைக் கட்டுப்படுத்த அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டுமெனப் பெரியார் விரும்பினார். இது மக்கள் தொகையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காகச் சொல்லப்பட்ட கருத்து அல்ல. இது ஆண் பெண்ணின் உடலமைப்பு, பாலியல் நடவடிக்கைகள் ஆகியவை வாழ்வின் பிற அம்சங்களிலும் எப்படி எதிரொலிக்கும் என்பதை வைத்துச் சொல்லப்பட்ட கருத்து. 'மனைவி, கணவனை மதிக்க வேண்டும் என்றால் ஏன் கணவன், மனைவியை மதிக்கக் கூடாது? மனைவி தான் புருந்த வீட்டின் உறவுகளை மதிக்க வேண்டுமென்றால் ஏன் மனைவி வீட்டு உறவுகளைக் கணவன் மதிக்கக் கூடாது? மனைவி, கணவனுக்குச் செய்வதைக் கணவன், மனைவிக்குத் திருப்பிச் செய்ய முடியாது என்றால் பெண் என்பவள் வீட்டு வேலைக்கும், உடல் சுகத்துக்கும் மட்டுமே ஆனவள் என்று ஆகவில்லையா? இப்படிப்பட்ட திருமணங்கள் நாட்டில் அரை நொடி கூட நீடித்திருக்க அனுமதிக்கக் கூடாது' என்றார் பெரியார். ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும் பெற்ற தாய் தந்தையை விட அந்தப் பெண்ணின்மீது பல மடங்கு அக்கறையுடையவராகச் சமூகத்தின் நலன் காப்பவராகத் தந்தை பெரியார் திகழ்ந்திருக்கிறார்.

1920இல் கம்பூனிச ரஷ்யாவில் நடந்துகொண்டிருந்த சமூக மாற்றங்களின் மீது ஆர்வம் கொண்டார்

பெரியார். 1931ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் அவர் ரஷ்யாவுக்கும் அய்ரோப்பாவின் பிற பகுதிகளுக்கும் பயணம் மேற்கொண்டார். அதன் பிறகு அதன் தாக்கம் தமிழ்ச் சமூகத்தில் நிலவப் பெரும்பாடு பட்டார்.

சீர்திருத்தங்களைத் தன் வீட்டில் இருந்தே ஆரம்பித்தார் பெரியார். திருமணமாகி ஒரே மாதத்தில் விதவையான தன்னுடைய தங்கையின் 10 வயது மகளுக்கு மறுமணம் செய்து வைத்தார். அந்நாட்களில் கைம்பெண்கள் படும்பாடு சொல்லி மாளாது. கைம்பெண்கள் படும் துன்பத்தைக் கண்கூடாகப் பார்த்ததால் கைம்பெண் மறுமணத்திற்காக வலிமையாகக் குரல் கொடுத்தார். பெண்கள் சம உரிமை பெற வேண்டுமென்றால் கல்வியறிவு அடிப்படை என்பதை உணர்ந்திருந்த பெரியார், ஆண்களைப் போல் பொருளாதாரச் சுதந்திரத்திற்கு வழிவகை செய்வதும் மிகவும் அவசியம் என்று வலியுறுத்தினார்.

'உலகத்தில் 'ஆண்மை' நிற்கும் வரையில் பெண்கள் அடிமையும் வளர்ந்தே வரும். பெண்களால் 'ஆண்மை' என்ற தத்துவம் அழிக்கப்பட்டாலல்லாது பெண்களுக்கு விடுதலை இல்லை என்பது உறுதி' என்று பெரியார் அறுதியிட்டுக் கூறியுள்ளார். (தந்தை பெரியார், பெண் ஏன் அடிமையானாள்? ப.98)

'பெண்கள் பல சமயங்களில் தாழ்வு மனப்பான்மையாலும் மூடநம்பிக்கையாலும் தங்களைத் தாங்களே ஆண் வர்க்கத்தின் அடிமைகளாக ஆக்கிவிடுகின்றனர். பெண்களின் மனநிலை மாறாதவரை எந்த வெற்றியும் பெற முடியாது. பெண்ணடிமையும் ஒழியாது' (கு.ம. இராமாத்தாள், பெரியாரின் பெண்ணியச் சிந்தனைகள், ப.27) திருடராய்ப் பார்த்துத் திருந்தாவிட்டால் திருட்டை ஒழிக்கமுடியாது என்பது போல் பெண்கள் மாறாதவரை சமூகத்தின் நிலை மாறாது என்பதே உண்மை.

சமுதாயத்தில் பெண்ணடிமை தீர வேண்டும் என்றால் 'பெண் சமத்துவம், பெண் கல்வி, பெண் விடுதலை' என்ற முப்பரிமாணங்களே பெண்களின்

இழந்த பெருமையை அடையும் ஆயுதம் என்பதைப் பெரியார் பகுத்தாய்ந்தார்.

"கும்மி, கோலாட்டங்களை மறந்துவிட்டு, ஆண்களைப் போல எல்லா விளையாட்டுகளிலும் பெண்கள் ஈடுபட வேண்டும்; அப்போது தான் அவர்களுக்கும் பலமும், தைரியமும், தன்னம்பிக்கையும் ஏற்படும்" என்றார். மேலும், ஆடம்பரத் திருமணங்களை எதிர்த்த பெரியார் அதற்குப் பதிலாகப் பணத்தைப் பெண்கள் பெயரில் வங்கியில் முதலீடு செய்யச் சொன்னார். இன இழிவை ஒழிக்கப் பெண்களும் போராட வேண்டும் என்றார்.

சுயமரியாதைத் திருமணம்:

சமுதாயத்தில் திருமணம் என்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும். ஓர் ஆணும், பெண்ணும் தங்கள் வாழ்க்கைத் துணையாக ஒருவருக்கு ஒருவர் ஏற்றுக்கொள்வது தான் திருமணமாகும். ஆனால், இங்கு ஆணாதிக்கமே மேலோங்கி இருக்கிறது. ஆண்கள் பெண்களை அடிமையாகக் கருதியதால் பெண்ணுக்கு ஆண் தாலி கட்டுவது என்ற பழக்கத்தை ஏற்படுத்தி வைத்தனர். ஆண்களும், பெண்களும் சமம் என்று கருதுகிற இச்சமூகத்தில் பெண்களுக்கு மட்டும் ஏன் ஆண்கள் தாலி அணிவிக்க வேண்டும்? பெண்களும் ஆண்களுக்குத் தாலி அணிவிப்பதில் குற்றமில்லை என்று முழங்கினார் பெரியார். பெண்களுக்குத் திருமணமாகிவிட்டது என்று அடையாளம் காட்டத் தாலி கட்டப்படுவதை அறவே வெறுத்தார் பெரியார்.

தாலியை அடிமைச் சின்னமாகக் கருதிய பெரியார், திருமணம் ஆனவர், ஆகாதவர் என்ற வேறுபாட்டைத் தாலி எடுத்துக்காட்டுவதாக இருந்தால் ஆண்களுக்கு உள்ள அடையாளம் என்ன? என்று கேட்டார். எனவே, பெண்களும் ஆண்களுக்குத் தாலி கட்டுவதே நியாயம் என்று வாதிட்டார். 'கற்புக்கரசி' போலக் 'கற்புக்கரசன்' என்ற வார்த்தை ஏன் இல்லை? என்றார்.

1931இல் விருதுநகரில் மூன்றாவது சுயமரியாதை மாநாடு நடைபெற்றது. அம் மாநாட்டில் ஈ.வெ.ரா

பேசியபொழுது பெண்கள் சுயமரியாதை பெற, சுதந்திர உணர்வு பெறத் தாலி கட்டும் முறை ஒழிந்தாக வேண்டும் என்றார். பெண்களுக்குத் தாலியே பலவீனமாக இருக்கிறது. 'கல்லானாலும் கணவன்; புல்லானாலும் புருஷன்', 'என்னயிருந்தாலும் உன் கணவன் தானே! பொம்பள நீ தான் பொறுத்துப் போக வேண்டும்' என்ற புத்திமதியெல்லாம் தாலியினால் வந்தது. ஆகையால் தந்தை பெரியார் தாலியை அழுத்தமாகச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்.

பெண்ணடிமைத்தனம் ஒழிய வேண்டுமானால் பெண்களுக்குப் பிறந்த வீட்டிலும், புகுந்த வீட்டிலும் சொத்துரிமை வழங்க வேண்டுமென்ப பெரியார் வலியுறுத்தினார். சுயமரியாதைக் கட்சி செங்கற்பட்டு மாநாட்டில் இந்தியாவிலேயே முதன்முறையாக, 1929இல் பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை வேண்டுமென்று தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. சுயமரியாதை வாழ்வே சுகவாழ்வு என்று மனித வாழ்க்கைக்குரிய இலக்கணத்தைக் கற்பித்தவர் தந்தை பெரியார். 'ஒநாயிடம் ஆடுகள் எப்படிச் சுதந்திரத்தை எதிர்பார்க்க முடியும்?'. அதேபோல ஆண்கள் பெண்களுக்குச் சுதந்திரம் தருவார்கள் என்பதை எதிர்பார்க்க முடியாது என்றார் பெரியார்.

கைம்பெண் மறுமணம்:

தந்தை பெரியாரின் சமூகநீதியில் முக்கிய இடம் பெறுவது ஜாதி ஒழிப்பு. ஜாதி ஒழியவேண்டுமானால் காதல் மணம், சீர்திருத்த மணம், கைம்பெண் மறுமணம் என மும்மண ஆதரிப்பு இருக்க வேண்டும் என்பதைத் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் வலியுறுத்திக் கொண்டேயிருந்தார்.

'வாடாத பூப் போன்ற மங்கை நல்லாள்

மணவாளன் இறந்தால் பின் மணத்தல் தீதோ?'

என்ற புரட்சிக்கவிஞரின் வரிகளுக்கு அடித்தளம் இட்டவை பெரியாரின் சிந்தனைகளே! 1929-ஆம் ஆண்டு செங்கல்பட்டில் நடைபெற்ற சுயமரியாதை மாநாட்டில் 'கைம்பெண் மறுமணத்தை' ஆதரித்துத் தீர்மானம் நிறைவேற்றினார். பெண்களின் திருமண

வயது 16க்கும் மேற்பட்டிருக்க வேண்டும், ஆண்களுக்கு இணையாகப் பெண்களுக்கும் சம உரிமை வழங்க வேண்டும், ஆரம்பக் கல்வி ஆசிரியர் பணியிடங்களைப் பெண்களுக்கே ஒதுக்க வேண்டும் என்பன உள்ளிட்ட தீர்மானங்களும் அம்மாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்டன.

பல நூற்றாண்டுகளாக ஆணாதிக்கத்தினால் அடிமைகளாக இருந்த, இருக்கின்ற பெண்ணினத்தின் விடுதலைக்காகப் போராடி, பெண்ணினத்தின் விடுதலைப் பாதைக்கு வித்திட்டவர் தந்தை பெரியார். பெண் மக்களை இன்று ஆண்கள் நடத்தும் மாதிரியானது, மேல் ஜாதிக்காரன் கீழ் ஜாதிக்காரனை நடத்துவதை விட, பணக்காரன் ஏழையை நடத்துவதை விட, எசுமான் அடிமையை நடத்துவதை விட மோசமானதாகும் என்று 1936ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 28ஆம் தேதி ஈரோட்டில் தந்தை பெரியார் உரையாற்றியிருக்கிறார்.

பெண் கல்விக்குக் குரல் கொடுத்தல், இளம் வயது திருமணங்களுக்கு எதிர்ப்பு, கட்டாயத் திருமணங்களை ஒழித்தல், மறுமணங்களை ஊக்குவித்தல், பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை என வாழும் காலமெல்லாம் பெண்களின் அடிப்படை உரிமைகளுக்கான குரல் கொடுத்தவர் தந்தை பெரியார். தமிழனின் இழிவைத் துடைக்கத் தன்மானம் பார்க்காமல் போராடியவர்.

ஜனநாயகப் புரட்சி:

பெரியார் என்றொருவர் இல்லை என்றால், இன்று தமிழ்நாட்டில் பெண்களுக்கான 33% இட ஒதுக்கீட்டை நாம் பெற்றிருக்க முடியாது. கலைஞர் 1989இல் அரசுப் பணிகளில் மகளிர்க்கு 30 விழுக்காடு இட ஒதுக்கீடு வழங்கியதால் பெண்களின் வாழ்க்கை பன்மடங்கு உயர்ந்துள்ளது. நாடாளுமன்றத்திலும் சட்டமன்றத்திலும் பெண்களுக்கான இட ஒதுக்கீடு கிடைக்கப் பெற்றால் இன்னும் நாட்டின் வளர்ச்சி அதிகமாகும் என்பதே உண்மை. அதுவே தமிழ்நாட்டின் மாபெரும் புரட்சியாக அமையும்.

கெட்ட வார்த்தைகள் கூட ஒரு பெண்ணின் ஒழுக்கத்தை மட்டுமே விமர்சிப்பனவாய் இருக்கின்றன. ஏன் 'விபச்சாரகன்' என்ற சொல் வழக்கில் இல்லை? விபச்சாரம் செய்யும் நிலைக்கு ஒரு பெண்ணைத் தள்ளுவது ஆண் வர்க்கம் தானே? 'கற்பு, விபச்சாரம் என்னும் வார்த்தைகள் வெறும் புரட்டு என்பதும், மற்றவர்களை அடிமையாக்கவும், கட்டுப்படுத்தவும் உண்டாக்கப்பட்ட சுயநலச் சூழ்ச்சி நிறைந்த தன்மை கொண்டது' என்றார் பெரியார். 'விபச்சாரம்' என்னும் சொல்லையே பெண்களை அடிமைப்படுத்தும் சொல்லாகக் கருதியுள்ளார். (தந்தை பெரியார், பெண் ஏன் அடிமையானாள்? ப.61.)

பெண்களுக்கு ஆண்களைப் போலவே எல்லாவற்றிலும் சம உரிமை வழங்குவதே பெரியாரின் பெண்ணியம் ஆகும். பெரியார் கூறுகிறார், 'ஆண்கள், பெண்கள் விடுதலைக்குப் பாடுபடுவதால் பெண்களின் அடிமைத்தனம் வளருவதுடன் பெண்கள் என்றும் விடுதலை பெறமுடியாத கட்டுப்பாடுகள் பலப்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றன. பெண்களுக்கு மதிப்புக் கொடுப்பதாகவும், பெண்கள் விடுதலைக்காகப் பாடுபடுவதாகவும் ஆண்கள் காட்டிக் கொள்வதெல்லாம் பெண்களை ஏமாற்றுவதற்குச் செய்யும் சூழ்ச்சியே ஒழிய வேறல்ல. எங்காவது பூனைகளால் எலிகளுக்கு விடுதலை உண்டாகுமா? எங்காவது ஓநாய்களால் ஆடு, கோழிகளுக்கு விடுதலை உண்டாகுமா? எங்காவது வெள்ளைக்காரர்களால் இந்தியர்களுக்குச் செல்வம் பெருகுமா? எங்காவது பார்ப்பனர்களால் பார்ப்பனரல்லாதவர்களுக்கும் சமத்துவம் கிடைக்குமா? என்பதை யோசித்தால் இதன் உண்மை விளங்கும்'.

பெரியாரின் கருத்தியல்

போராளிகளான

1. நீலாவதி அம்மையார்,
2. மலர் முகத்தம்மையார்,
3. பொற்செல்வி,
4. சத்தியவாணிமுத்து அம்மையார்,
5. மஞ்சளாபாய்,

6. மிராண்டா கஜேந்திரன்,
7. பரிபூரணத் தம்மையார்,
8. சிவகாமி அம்மையார்,
9. கே.ஏ. ஜானகி அம்மையார்,
10. அலர்மேலுமங்கைத் தாயாரம்மாள்,
11. நூர்ஜகான் பேகம்,
12. அலமேலு அப்பாதுரையார்,
13. ராணி அண்ணாதுரை,
14. அன்னை மணியம்மையார்,
15. ஏ.பி.ஜே. மனோரஞ்சிதம் அம்மையார்,
16. திருமகள் இறையன்,
17. வெள்ளக்கோயில் இரங்கநாயகி அம்மாள்,
18. தங்கமணி குணசீலன்,
19. பார்வதி கணேசன்,
20. மீரா ஜெகதீசன்,
21. வழக்குரைஞர் அருள்மொழி,
22. ஓவியா

போன்றோர் சுயமரியாதை, சமூகநீதி, பெண் கல்வி, பெண் விடுதலை, மறுமண ஆதரிப்பு போன்றவற்றிக்குக் கடுமையாகப் போராடி வெற்றியைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்றால் திராவிட இயக்கத்தில் பெண்களின் பங்கு முக்கியமானதாக இருந்திருக்கிறது, இருந்துவருகிறது என்பதை அறிய முடிகிறது. பெண்கள் பொதுவெளிக்கு வரவேண்டும் என்பது தந்தை பெரியாரின் பெரு விருப்பம். அந்த விருப்பம் சாத்தியமாகி இருக்கிறதென்றால் அது பெரியாரின் கருத்தியலுக்குக் கிடைத்த வெற்றியாகும்.

பெரியார் இட்ட பணியைத் தமது எழுத்துக்கள் மூலம் சமுதாயத்திற்குக் கொண்டு சேர்த்த பெருமைக்குரியவர்கள் திராவிட இயக்க எழுத்தாளர்கள். அவர்களுள் புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன், பேரறிஞர் அண்ணா போன்றோர் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்துள்ளனர். அந்த வழியில் முத்தமிழறிஞர் கலைஞரும் தம் வாழ்நாள்

முழுவதும் பெரியாரின் கொள்கைகளைப் பரப்புவதில் சீரிய கவனம் கொண்ட கொள்கையாளராய்த் திகழ்ந்திருக்கிறார். ஏ.வி.பி. ஆசைத்தம்பி, எஸ். எஸ். தென்னரசு, சி.பி. சிற்றரசு, புகழேந்தி, இளஞ்சேரன், ஆசிரியர் கி. வீரமணி போன்ற பல எழுத்தாளர்கள் திராவிட இயக்கக் கொள்கைகளைப் பறைசாற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்களின் எழுத்துகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. அவர்கள் மட்டுமன்றி, தந்தை பெரியாரின் கருத்தியல்களை உள்வாங்கிய பெண்கள் பலரும் சமுதாய நலனுக்காகக் களத்தில் நின்று களமாடியிருக்கிறார்கள். அதற்கு அவர்களின் உறுதியான மனநிலையும் கொள்கைப் பிடிப்புமே காரணமாக இருந்திருக்கின்றன.

குறிப்புதவி நூல்கள்:

1. கி.வீரமணி, பெரியார் களஞ்சியம், பெண்ணுரிமை பாகம் 2, தொகுதி 6, பெரியார் சுயமரியாதைப் பிரச்சார நிறுவனம், சென்னை, 2001.
2. கி.வீரமணி (தொ.), விடுதலை களஞ்சியம் தொகுதி 1, 2023.
3. தந்தை பெரியார், பெண் ஏன் அடிமையானாள்?, பெரியார் சுயமரியாதைப் பிரச்சார நிறுவனம், சென்னை
4. பேராசிரியர் புலவர் மயிலை. சிவமுத்து, டாக்டர் எஸ்.தர்மம்பாள் அம்மையார், மாணவர் மன்ற வெளியீடு, சென்னை.
5. முனைவர் வளர்மதி, சுயமரியாதை இயக்க வீராங்கனைகள், கருப்புப் பிரதிகள், சென்னை, 2017.
6. கி.வீரமணி, பெரியாரின் சுயமரியாதைச் சிந்தனைகள், பெரியார் சுயமரியாதைப் பிரச்சார நிறுவன வெளியீடு.
7. அன்னை வீரம்மாள், என் வாழ்க்கைக் கதை, அன்னை ஆசிரமம் வெளியீடு, திருச்சி, 1996
8. இ.சுந்தரமூர்த்தி, மா.ரா.அரசு (பதி.), மகளிர் இதழ்கள், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 2003.

9. வழக்கறிஞர் அருள்மொழி, திராவிடப் போராளிகள், முத்தமிழறிஞர் பதிப்பகம், சென்னை, 2024.
10. பழ.அதியமான், வைக்கம் போராட்டம், காலச்சுவடு பதிப்பகம், 2020.
11. த.மோகன், இ.ஆ.ப., வைக்கம் போராட்டம் நூற்றாண்டு மலர், தமிழரசு அலுவலகம், சென்னை, 2023
12. விடுதலை, 14.11.2024.
13. S.A.K.K.ராஜா, நீலாவதி இராமசுப்பிரமணியம் வாழ்க்கை வரலாறு, வானதி பதிப்பகம், 1983.

ஆசிரியர் குறிப்பு:

முனைவர் நா.சுலோசனா (எம்.ஏ., எம்.ஏ., எம்.ஃபில்., பிஎச்.டி., டெட்.) சென்னையிலுள்ள உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தில், தமிழ்மொழி (மற்றும்) மொழியியல் புலத்தில் உதவிப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி வருகிறார். கற்பித்தலிலும் ஆராய்ச்சியிலும் 18 ஆண்டுகள் பட்டறிவு உள்ளவர். 9 முனைவர்

பட்ட ஆய்வாளர்களையும், 25 ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்ட மாணவர்களையும், 613 முதுகலை பட்ட மாணவர்களையும் உருவாக்கியவர்.

மொழி, இனம், சமூகம் சார்ந்து நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகளை ஆய்விதழ்களிலும் இலக்கிய இதழ்களிலும் எழுதியிருக்கிறார். இவர் 10 ஆய்வு நூல்களையும், பதிப்பாசிரியராக 13 நூல்களையும், பொதுப் பதிப்பாசிரியராக 22 நூல்களையும் படைத்திருக்கிறார். இன்றைய தலைமுறையினர் சங்க இலக்கியச் சொற்கள் குறித்தும், வட்டார வழக்குச் சொற்கள் குறித்தும் அறிந்துகொள்ளும் விதமாக 'மொழி அறிவோம்' என்னும் வலையொளி வழியாக 500க்கும் மேற்பட்ட புதிவுகளைப் பகிர்ந்திருக்கிறார்.

வட்டார வழக்குச் சொல்லாய்வு, ஊர்ப்பெயராய்வு, கரிசல் வட்டார சொல்வடைகளைத் தீரட்டுவது என மொழி குறித்த ஆய்வுத் தளங்களில் முனைப்புடன் ஈடுபட்டு வருகிறவர். தமிழ்ப் பணிகளுக்காகத் தமிழ்நாடு அரசின் 'இளம் தமிழ் ஆய்வாளர்' விருது பெற்றிருக்கிறார்.

